

Българе-ти сѣ ся нарекли Българи отъ едиѣ скы-
тническѣ дружинѣ, която дошла на Дунава отъ Волгѣ
и Донѣ. Тая дружина, която прѣдвождалъ *Аспарухъ*,
въ VII вѣкѣ покорила едиѣ чѣсть отъ Дунавскы-ты Сла-
вяны, смѣсилася съ тѣхъ и основала Българско царство.
(Друга дружина отъ тыя скытници основала въ источнѣ
Россиѣ Камско Българско царство). Българскы-ти царѣ
токо-речи непрѣстайно ся были съ близосѣды-ты си ви-
зантійскы царѣ; най-страшенъ за Византийци-ты былъ
забрутеный *Крумъ* (въ начало-то на IX вѣкѣ), който
намалко остало да приземе Цариградъ. Българе-ти при-
яли христьянскѣ-тѣ вѣрѣ отъ Византиѣ; казвать, че
сѣщый Святи Методий, който отывалъ да проповѣда въ
Моравиѣ, станжлъ наставникъ въ вѣрѣ-тѣ на първый
христьянскый царь българскый *Бориса*. Борисъ неискалъ
да подчини духовно Българиѣ подъ Византиѣ (съ коѣто
Българе-ти ся намирали въ войнѣ всякога), та пратилъ
до Римъ-папа да го моли да земе подъ негово крыло
младѣ-тѣ Българскѣ църквѣ и да ѣ даде патриархъ или
поне архиепископъ. Въ това врѣмя имало голѣмѣ прѣ-
пирниѣ между папа Никола I и цариградскый патриархъ
Фотия. Папа-та ся зарадвалъ и пратилъ въ Българиѣ
римскы владыци и проповѣдници да докрѣстятъ Бълга-
ры-ты и да ги подчинятъ духовно подъ римскый прѣ-
столъ (866 г.). Нѣ, слѣдъ нѣколко години, Борисъ ся
скаралъ съ папѣ-тѣ, съединилъ пакъ Българиѣ съ Ис-
точнѣ-тѣ църквѣ, и зель архиепископъ отъ цариград-
скый патриархъ. Заедно съ това съвѣтъ ся утвърдило
въ Българиѣ славянско-то богослужение, и зела да
цѣвти славянска-та книжнина. Когато латинско-то ду-
ховенство ся повдигнѣло да гони славянскы-ты пропо-
вѣдници въ Моравиѣ, главни-ти ученици на Методия
(св. Гораздъ, св. Климентъ и др.) побѣгнѣли въ Бълга-
риѣ, и царь Борисъ ги приялъ съ голѣмѣ честь. Тукъ
тии продлѣжявали работа-та на славянскы-ты перво-
учители, сир. прѣводили църковны-ты книги отъ грѣц-
кый языкъ на славянскый, писали тълкования и наста-
вления, проповѣдали на народа слово Божие и учили
дѣца; отъ тѣхны-ты ученици ставали попове и дякони.